

wodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238, Nr 50, poz. 245 i z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług uprawnienia do wydawania przepisów o gospodarowaniu bursztynem i wyrobami z bursztynu.

2. Gospodarowanie bursztynem obejmuje wydobycie, skup, zbył, obróbkę i przerób bursztynu, a gospodarowanie wyrobami z bursztynu obejmuje zbył wyrobów z bursztynu i z użyciem bursztynu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

27

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 lutego 1975 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 października 1963 r. w sprawie uznania „Aeroklubu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 44, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 marca 1971 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” (Monitor Polski Nr 16, poz. 116) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie stowarzyszeni przyjmowani są przez zarząd koła lotniczego na podstawie wypełnionej deklaracji członkowskiej. Młodzież w wieku do lat 18 jest przyjmowana za zezwoleniem rodziców lub opiekunów.”
- 2) w § 9 ust. 2 i 3 skreśla się,
- 3) dodaje się nowy § 9a w brzmieniu:

„9a. 1. Członkowie Aeroklubu PRL mają prawo:

 - 1) korzystać z wszelkiej pomocy i urządzeń stowarzyszenia oraz uczestniczyć w krajowych i zagranicznych imprezach lotniczych na zasadach określonych przez Zarząd Główny,
 - 2) nosić odznaki Aeroklubu PRL.

2. Członkowie zwyczajni i honorowi mają prawo wybierać i być wybierani do władz Aeroklubu PRL.”

- 4) w § 10 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do władz Aeroklubu PRL mogą być wybierani tylko członkowie zwyczajni i honorowi.”
- 5) w § 15 ust. 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3) delegat Ministra Oświaty i Wychowania,
 - 4) delegat Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki”
- 6) w § 20 ust. 2 liczbę „9” zastępuje się liczbą „5”,
- 7) w § 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkowie Główniej Komisji Rewizyjnej wybierają ze swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.”
- 8) w § 21 ust. 1 liczbę „7” zastępuje się liczbą „5”,
- 9) w § 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Posiedzenia zarządu odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż 4 razy w roku. Posiedzenia prezydium odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.”
- 10) w § 29 ust. 2 liczby „5—7” zastępuje się liczbą „5”,
- 11) w § 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa i inne akty prawne podpisują w imieniu Zarządu Głównego: prezes lub wiceprezes i sekretarz generalny lub skarbnik. Dokumenty finansowe podpisują prezes lub wiceprezes i sekretarz generalny lub skarbnik oraz główny księgowy.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

28

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1975 r.

w sprawie zasad ewidencji opłat za usługi dla ludności oraz zasad zaliczania do usług dla ludności usług wykonywanych na zamówienie przedsiębiorstw lub instytucji państwowych, spółdzielni, stowarzyszeń i komitetów społecznych.

Na podstawie § 24 uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1972 r. w sprawie rozwoju usług (Monitor Polski z 1972 r. Nr 14, poz. 95 i z 1974 r. Nr 33, poz. 195 oraz Nr 41, poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej świadczące usługi dla ludności powinny w księgowości wyodrębnić na koncie „Sprzedaż” ewidencję tych usług.

2. W wyodrębnionej ewidencji należy wykazywać tylko te usługi, za które opłaty uiszczają osoby fizyczne własnymi środkami pieniężnymi.

§ 2. 1. Usługi wykonywane na zamówienie przedsiębiorstw lub instytucji państwowych, spółdzielni, stowarzyszeń i komitetów społecznych zalicza się do usług dla lud-

ności, jeżeli spełnione zostaną jednocześnie następujące warunki:

- 1) jednostka zamawiająca zleca wykonanie usługi w imieniu i na rzecz określonych osób fizycznych,
- 2) zapłata należności za wykonane usługi następuje ze środków pieniężnych ludności, a mianowicie:
 - a) z wpłat dokonanych przez osoby fizyczne jednostce zamawiającej wykonanie tych usług albo
 - b) z części należnego pracownikom wynagrodzenia ze stosunku pracy w jednostce zamawiającej usługi, przeznaczonej za ich zgodą na zapłacenie zamówionych na ich rzecz usług, albo

- c) z osobowego funduszu płac przeznaczonego na umundurowanie własnych pracowników w jednostce zamawiającej zbiorowo wykonanie umundurowania na miarę, jeżeli środki te mogą być wypłacone pracownikom również w formie ekwiwalentu pieniężnego,
- 3) jednostka zamawiająca zbiorowo wykonanie usługi złoży oświadczenie następującej treści:
„Stwierdza się, że za zamówione i wykonane usługi na rzecz osób fizycznych wymienionych w sporządzonym wykazie zapłata nastąpi ze środków pieniężnych ludności, tj.:
- a) z wpłat gotówkowych dokonanych przez osoby fizyczne jednostce zamawiającej wykonanie usługi,
 - b) z części należnego pracownikom wynagrodzenia ze stosunku pracy, przeznaczonej za ich zgodą na zapłacenie zamówionych zbiorowo w ich imieniu określonych usług,
 - c) z osobowego funduszu płac przeznaczonego na umundurowanie pracowników, który może być wypłacony również w formie ekwiwalentu pieniężnego.”
- Jednostka zamawiająca wymienia w oświadczeniu tyl-

ko te z trzech wyżej określonych rodzajów środków pieniężnych ludności, z których faktycznie nastąpi zapłata za wykonane usługi.

2. Oświadczenie powinno być podpisane przez kierownika jednostki zamawiającej i głównego księgowego, a w organizacjach nie posiadających stanowiska głównego księgowego — przez osobę odpowiedzialną za gospodarkę finansową. Oświadczenie powinno być zamieszczone na dokumencie składanym jednostce świadczącej usługi, stanowiącym podstawę księgowania przychodów ze sprzedaży usług, lub na załączniku do tego dokumentu.

3. Jednostka zamawiająca wykonanie usług (§ 2 ust. 1) sporządza imienny wykaz osób wraz z wpłaconymi przez nie lub należnymi im kwotami przeznaczonymi na opłacenie zamówionej usługi. Wykaz ten należy przechowywać wraz z kopiai złożonego zamówienia w aktach jednostki zamawiającej usługi.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1969 r. w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi (Monitor Polski Nr 51, poz. 395).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

29

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 18 lutego 1975 r.

w sprawie trybu uzgadniania oraz zmiany uzgodnionych cen artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 267 Rady Ministrów z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu (Monitor Polski z 1972 r. Nr 52, poz. 274 i z 1973 r. Nr 27, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa tryb uzgadniania oraz zmiany uzgodnionych cen artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o rozporządzeniu Rady Ministrów — należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 1969 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 65),
- 2) o rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego — należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 maja 1972 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlu zagranicznego zamówień na dostawy, roboty i usługi przeznaczone na eksport (Dz. U. Nr 20, poz. 146),
- 3) o uchwale Rady Ministrów — należy przez to rozumieć uchwałę nr 267 Rady Ministrów z dnia 13 października 1972 r. w sprawie zasad i trybu ustalania oraz zasad stosowania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport i pochodzących z importu (Monitor Polski z 1972 r. Nr 52, poz. 274 i z 1973 r. Nr 27, poz. 168),
- 4) o rzemieślnikach — należy przez to rozumieć nie uspołecznionych producentów wytwarzających artykuły przeznaczone na eksport,
- 5) o spółdzielni — należy przez to rozumieć spółdzielnie rzemieślnicze,

6) o jednostce pośredniczącej — należy przez to rozumieć „Remex” Przedsiębiorstwo Organizacji Dostaw Eksportowych Centralnego Związku Rzemiosła,

7) o artykułach — należy przez to rozumieć również usługi i roboty.

§ 2. 1. Ceny artykułów przeznaczonych na eksport, a produkowanych przez rzemieślników, mogą być uzgadniane przez jednostki handlu zagranicznego bezpośrednio z rzemieślnikiem lub ze spółdzielnią albo z jednostką pośredniczącą, w zależności od tego, której z tych jednostek zostało udzielone zamówienie.

2. Jeżeli dla danego artykułu została ustalona cena obowiązująca w obrocie wewnętrznym (zbytu, detaliczna), stosuje się przepisy § 10 ust. 3, 4 i 5 uchwały Rady Ministrów.

§ 3. 1. Rzemieślnik oferując na eksport jednostce handlu zagranicznego, spółdzielni lub jednostce pośredniczącej wytwarzany artykuł, dla którego ustalono cenę obowiązującą w obrocie wewnętrznym, podaje cenę nie wyższą od obowiązującej w obrocie wewnętrznym. Rzemieślnik powinien wskazać w ofercie organ, który cenę tę ustalił, numer i datę decyzji o ustaleniu ceny oraz termin ważności ceny.

2. Jeżeli dla oferowanego na eksport artykułu nie ustalono ceny obowiązującej w obrocie wewnętrznym, rzemieślnik podaje w ofercie cenę wynikającą z wstępnego (planowanego) kosztu własnego zwiększonego o należny zysk i podatek obrotowy. Rzemieślnik zrzeszony w spółdzielni zwiększa cenę o narzut na rzecz spółdzielni.

3. Cena, o której mowa w ust. 1, może być powiększona jedynie w drodze uzgodnień pomiędzy rzemieślni-